

Załącznik do uchwały nr 18/17
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 03 stycznia 2017 r.

Agnieszka J.
ul. S.
XX-XXX W.

WWRPO.VIII.3162.52.2014.Ała

DECYZJA
Nr WWRPO/2/W/2017

podjęta w dniu 03 stycznia 2017 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgiert Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Ryszard Mićko - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 25 pkt 1, art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383 t.j. ze zm.), art. 60 pkt 6, art. 67, art. 207 ust. 12 a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870 t.j. ze zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486 t.j.), art. 108 § 1 w zw. z art. 47 § 1, art. 116 § 1 i 4 w zw. z art. 47 § 1 i art. 109 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 t.j. ze zm.) oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 t.j. ze zm.)

po rozpatrzeniu wniosku – Pani Agnieszki J. – o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r. orzekającą jej solidarną odpowiedzialność za zaległości spółki S. z siedzibą w S. z tytułu braku zwrotu środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-00 zawartej w S. w dniu 5 marca 2012 r. na realizację projektu pn. „Uruchomienie pierwszego w Polsce salonu florystycznego połączonego z kawiarnią T. Flowers &

Cafe”, określone w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/49/W/2014 z dnia 13 listopada 2014 r. przy jednoczesnym zobowiązaniu wymienionej do zwrotu wskazanych środków w kwocie 298 811,55 zł (słownie: dwieście dziewięćdziesiąt osiem tysięcy osiemset jedenaście złotych 55/100) wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych liczonymi od daty przekazania środków tj. od dnia 11 września 2012 r. do dnia 13 lipca 2016 r. (data wydania decyzji pierwszoinstancyjnej) w wysokości 110 667,00 zł z zastrzeżeniem, iż w przypadku niedotrzymania terminu płatności Pani Agnieszka J. odpowiada również za odsetki jak dla zaległości podatkowych naliczone po dniu wydania decyzji pierwszoinstancyjnej.

- utrzymuje w całości w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r.

Uzasadnienie

Województwo Zachodniopomorskie reprezentowane przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniące na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r., poz. 383 t.j. ze zm., zwana dalej uzppr) rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwana dalej IZ RPO WZ) zawarło w dniu 5 marca 2012 r. z Beneficjentem - Agnieszka J., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą „T. & F.” Agnieszka J. z siedzibą w W. (następnie przekształconym w spółkę kapitałową o nazwie S. w S., zwana dalej Spółką lub Beneficjentem), umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-00 (zwana dalej Umową) na realizację projektu pn. „Uruchomienie pierwszego w Polsce salonu florystycznego połączonego z kawiarnią T. Flowers & Cafe” Oś priorytetowa 1 „Gospodarka – Innowacje – Technologie”, Działanie 1.1 „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje”, Poddziałanie 1.1.1 „Inwestycje w mikroprzedsiębiorstwa” Schemat A (zwanego dalej Projektem). Pomiędzy przywołanymi podmiotami zawarto dodatkowo aneksy do Umowy nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-01 z dnia 5 marca 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-02 z dnia 21 maja 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-03 z dnia 8 czerwca 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-04 z dnia 28 sierpnia 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-05 z dnia 19 września 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-06 z dnia 29 listopada 2012 r. oraz nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-07 z dnia 9 października 2013 r.

Umowa określa szczegółowe zasady dofinansowania Projektu, a także prawa i obowiązki Beneficjenta z tym związane. Zgodnie z jej zapisami IZ RPO WZ zobowiązała się do dofinansowania części wydatków kwalifikowalnych poniesionych na realizację Projektu na podstawie zweryfikowanego przez IZ RPO WZ poprawnego wniosku o płatność. Beneficjent natomiast zobowiązał się do realizacji Projektu w oparciu o wnioski o dofinansowanie, z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 r. (zwanym dalej RPO WZ) oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu, a także osiągnięcie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie (§ 4 ust. 4 Umowy). Dodatkowo, Beneficjent, na podstawie § 4 ust. 3 Umowy, w przypadku zaistnienia konieczności dokonania zmiany formy działalności, przekształceń własnościowych czy innych zmianach, miał obowiązek niezwłocznie powiadomić o tym fakcie IZ RPO WZ, która miała przeprowadzić analizę możliwości dalszej realizacji Umowy przez zmieniony podmiot gdzie w przypadku stwierdzenia braku takiej możliwości Umowa ulegnie rozwiązaniu, a Beneficjent zobowiązany będzie do zwrotu całości, bądź części dofinansowania. Ponadto, Beneficjent w związku z realizacją Projektu i wykonaniem Umowy zobowiązany był do przestrzegania właściwych przepisów pierwotnego i wtórnego prawa wspólnotowego oraz właściwych przepisów prawa polskiego, w tym wszelkich wytycznych do nich, a także obowiązujących odpowiednich reguł, zasad i postanowień wynikających z RPO WZ oraz Uszczegółowienia RPO WZ (§ 9 ust. 5 Umowy).

Podkreślenia wymaga również fakt, iż Beneficjent zobowiązał się na podstawie § 15 ust. 6 Umowy nie dokonywać znaczącej modyfikacji Projektu w rozumieniu art. 57 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z dnia 31 lipca 2006 r. ze zm.,

zwane dalej Rozporządzeniem nr 1083/2006) przez okres trzech lat od zakończenia finansowego realizacji Projektu.

Należy wskazać, iż pierwotnie termin finansowego zakończenia realizacji Projektu ustalony był na dzień 28 lutego 2011 r., jednak w wyniku zawierania kolejnych aneksów do Umowy, w tym aneksu z dnia 9 października 2013 r. nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-07, termin zakończenia finansowej realizacji Projektu ustalono ostatecznie na dzień 28 września 2012 r. Co za tym idzie ograniczenie w dokonywaniu znaczącej modyfikacji obowiązywać miało do dnia 28 września 2015 r.

Pani Agnieszka J. (zwana dalej Stroną) pismem z dnia 19 lutego 2013 r. poinformowała IZ RPO WZ o planowanej zmianie podmiotowej, polegającej na wniesieniu aportem prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa do nowopowstałej Spółki. Następnie, wymieniona zbyła 50% udziałów w nowoutworzonej Spółce w zamian za umorzenie jej zobowiązań względem nabywcy ww. udziałów – Pana Jana N.

Celem zbadania czy przekształcony w spółkę kapitałową podmiot będzie mógł w dalszym ciągu realizować postanowienia umowne oraz czy zostanie zachowana zasada trwałości rozumiana jako niepoddanie Projektu tzw. zasadniczej modyfikacji w terminie trzech lat od finansowego zakończenia jego realizacji, tj. od dnia 28 września 2012 r. do dnia 28 września 2015 r. IZ RPO WZ dokonała analizy przedstawionej przez Stronę dokumentacji oraz złożonych przez nią wyjaśnień. W wyniku powyższego uznano, iż przeniesienie 50% udziałów w Spółce na rzecz Pana Jana N. doprowadziło do naruszenia zasady trwałości Projektu poprzez wystąpienie znaczącej modyfikacji Projektu w rozumieniu art. 57 Rozporządzenia nr 1083/2006.

Mając na uwadze powyższe IZ RPO WZ pismem z dnia 13 września 2013 r. poinformowała Panią Agnieszką J., iż zgodnie z Wytycznymi do monitoringu i kontroli trwałości projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwane dalej Wytycznymi do monitoringu i kontroli trwałości), w przypadku wystąpienia znaczącej modyfikacji Projektu, skutkującej naruszeniem zasady jego trwałości, zgodnie z art. 98 Rozporządzenia nr 1083/2006, stosuje się korekty finansowe. W przywołanym wyżej piśmie wskazano jednocześnie, iż w celu potwierdzenia poprawności realizacji Projektu oraz stwierdzenia wartości rzeczywistych wydatków kwalifikowalnych, a tym samym należnego dofinansowania, będącego podstawą do naliczenia korekty finansowej, niezbędne jest przeprowadzenie przez IZ RPO WZ kontroli na jego zakończenie, a także zatwierdzenie wniosku o płatność końcową. Ponadto IZ RPO WZ wyraziła zgodę na dokonanie przedmiotowej zmiany podmiotowej, w wyniku której na podstawie § 1 aneksu do Umowy nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-07 z dnia 9 października 2013 r. dokonano stosownych zmian.

W związku z zakończeniem realizacji Projektu oraz złożeniem przez Beneficjenta wniosku o płatność końcową, na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 14 uzppr oraz § 13 Umowy, w dniach 3-4 października 2013 r. oraz w dniu 31 października 2013 r., IZ RPO WZ przeprowadziła kontrolę planową, a następnie doraźną Projektu. W trakcie przeprowadzonych czynności kontrolnych stwierdzono liczne uchybienia i zastrzeżenia, które nie pozwoliły IZ RPO WZ na sprawdzenie prawidłowości realizacji Projektu, w tym kwalifikowalności i poprawności poniesienia wydatków oraz utrzymania przez Beneficjenta założonych wskaźników produktu oraz rezultatu.

W protokole pokontrolnym sporządzonym w dniu 8 grudnia 2013 r. IZ RPO WZ nałożyła na Beneficjenta obowiązek przedstawienia m.in. ewidencji księgowej (rejestr) potwierdzającej nadane na dokumentach numery księgowe (ewidencyjne) oraz ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych wraz z tabelą amortyzacyjną za lata 2010-2013, wskazując przy tym, iż w związku z wystąpieniem znaczącej modyfikacji Projektu na podstawie art. 57 ust. 1 Rozporządzenia nr 1083/2006 na wydatki poniesione w jego ramach zostanie nałożona korekta finansowa.

Pismem z dnia 30 grudnia 2013 r. Beneficjent wniósł stosowne wyjaśnienia i przekazał IZ RPO WZ część wymaganych dokumentów. Po przeanalizowaniu powyższego stwierdzono przede wszystkim, iż przedstawione przez Beneficjenta rejestry nie uwzględniają wszystkich zakupionych w ramach Projektu składników majątku w wyniku czego nie jest możliwe określenie ilości i wartości środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. W związku z tym IZ RPO WZ wskazała, iż nie jest możliwe potwierdzenie, czy w kwocie odpisu amortyzacyjnego z tytułu zużycia zakupionych w ramach Projektu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych uwzględniono, jako niestanowiącą kosztów uzyskania przychodów, taką ich część, która odpowiada udziałowi w wydatku otrzymanej dotacji ze środków RPO WZ. Tym samym IZ RPO WZ nie była również w stanie potwierdzić, czy przyjęta metoda dokonywania odpisów amortyzacyjnych nie skutkuje wystąpieniem podwójnego finansowania projektu.

Z uwagi na powyższe IZ RPO WZ dwukrotnie tj. w dniu 13 lutego 2014 r. oraz w dniu 24 marca 2014 r. wezwała Beneficjenta do przekazania niezbędnych dokumentów dotyczących powyżej

wskazanych wątpliwości z jednoczesnym zastrzeżeniem, że ich brak stworzy po stronie IZ RPO WZ uprawnienie do wszczęcia czynności zmierzających do rozwiązania Umowy.

Ze względu na fakt, iż Beneficjent, pomimo wystosowanych wezwań, nie przedstawił IZ RPO WZ niezbędnych dokumentów, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego uchwałą nr 1275/14 z dnia 23 lipca 2014 r. rozwiązał Umowę na realizację Projektu z uwagi na niewywiązywanie się przez wymienionego z nałożonych na niego obowiązków jak również z powodu odmowy poddania się kontroli gdzie za takie działanie przyjmuje się również utrudnianie jej przeprowadzenia (§ 17 ust 1 pkt 6 i 8 Umowy).

Jednocześnie, pismem z dnia 4 sierpnia 2014 r. IZ RPO WZ wezwała Beneficjenta do zwrotu otrzymanych na podstawie Umowy środków w kwocie 298 811,55 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych ze względu na fakt, iż wymieniony wydatkował je z naruszeniem procedur obowiązujących w trakcie realizacji Projektu. W związku z bezskutecznym upływem terminu wskazanego w ww. wezwaniu, w dniu 8 września 2014 r. wszczęto wobec Beneficjenta postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu wskazanych środków.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 13 listopada 2014 r. wydał decyzję administracyjną nr WWRPO/49/W/2014 orzekającą od Spółki zwrot środków w kwocie 298 811,55 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych.

Ze względu na brak zwrotu środków w terminie wskazanym ww. decyzji administracyjnej IZ RPO WZ upomnieniem Nr UP RPOWZ/1/2015 z dnia 7 stycznia 2015 r. wezwała Beneficjenta do uregulowania należności w niej stwierdzonych, a następnie w dniu 11 lutego 2015 r. wystawiła tytuł wykonawczy, który wraz wnioskiem o wszczęcie egzekucji administracyjnej przekazano do właściwego miejscowo Urzędu Skarbowego.

Z uwagi na bezskuteczność egzekucji, Naczelnik Z. Urzędu Skarbowego w S. postanowieniem z dnia 17 lutego 2016 r. (znak: EA/511/17/BK/2016) umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec Spółki. Następnie zawiadomieniem z dnia 29 marca 2016 r. poinformowano IZ RPO WZ o wysokości kosztów egzekucyjnych.

Mając na względzie art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 t.j. ze zm. zwana dalej ufp) zgodnie z którym do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60 ufp, tj. należności budżetowych o charakterze publiczno – prawnym do których zalicza się m.in. kwoty dotacji podlegające zwrotowi, nieuregulowanych w ufp stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 t.j. zwana dalej kpa) i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 t.j. ze zm., zwana dalej op), IZ RPO WZ na podstawie art. 61 § 4 kpa oraz art. 116 § 1 op w dniu 9 maja 2016 r. wszczęła z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie ustalenia odpowiedzialności Strony za zobowiązania Spółki określone w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/49/W/2014 z dnia 13 listopada 2014 r.

Po dokonaniu całościowej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 13 lipca 2016 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/26/W/2016 orzekającą solidarną odpowiedzialność Strony za zaległości Spółki z tytułu braku zwrotu środków otrzymanych w ramach RPO WZ na podstawie Umowy na realizację Projektu określone w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 13 listopada 2014 r. nr WWRPO/49/W/2014 z jednoczesnym zobowiązaniem jej do zwrotu wskazanych środków w kwocie 298 811,55 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych liczonymi od daty przekazania środków, tj. od dnia 11 września 2012 r. do dnia 13 lipca 2016 r. (data wydania decyzji pierwszoinstancyjnej) w wysokości 110 667,00 zł z zastrzeżeniem, iż w przypadku niedotrzymania terminu płatności wymieniona odpowiada również za odsetki jak dla zaległości podatkowych naliczone po dniu wydania decyzji pierwszoinstancyjnej.

Strona nie zwróciła wymaganych środków wraz z odsetkami w terminie wskazanym w decyzji administracyjnej z dnia 13 lipca 2016 r., korzystając natomiast z uprawnienia wynikającego z art. 207 ust. 12a ufp pismem z dnia 22 lipca 2016 r. (wpływ do IZ RPO WZ w dniu 26 lipca 2016 r.), wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończoną przywołaną decyzją, nie zgadzając się w całości z jej rozstrzygnięciem.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona zarzuciła zaskarżonej decyzji:

- 1) naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 207 § 1 w zw. z § 9 ufp poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że odpowiedzialność z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowych z udziałem środków europejskich, wykorzystanych z naruszeniem procedur powstaje jeszcze przed wydaniem decyzji, podczas gdy warunkiem powstania obowiązku zwrotu otrzymanej dotacji jest wydanie przez IZ RPO WZ decyzji

określającej kwotę przypadającą do zwrotu, a co za tym idzie odpowiedzialność za zobowiązanie nie istnieje przed wydaniem decyzji,

- 2) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 116 § 2 op w. zw. z art. 207 § 1 pkt 2 upf poprzez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że możliwe jest pociągnięcie do odpowiedzialności tych osób, które w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu spółki, wykorzystwały środki przekazane w ramach dofinansowania z naruszeniem procedur, podczas gdy prawidłowa wykładnia przywołanych przepisów prowadzi do wniosku, że odpowiedzialność osoby trzeciej za zobowiązania spółki obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu,
- 3) sprzeczność istotnych ustaleń IZ RPO WZ z treścią materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie poprzez uznanie, że w okresie, kiedy upływał termin zobowiązania wynikającego z decyzji z dnia 13 listopada 2014 r., Spółkę reprezentował jednoosobowy zarząd w osobie Strony, podczas gdy:
 - a) w okresie tym Strona wprawdzie figurowała w Krajowym Rejestrze Sądowym (zwanym dalej KRS) jako członek zarządu Spółki, jednakże 8 miesięcy wcześniej złożyła rezygnację z pełnienia tej funkcji, a przy ustaleniu zakresu odpowiedzialności osób trzecich wskazanych w art. 116 op należy brać pod uwagę datę rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu, a nie wpis tego zdarzenia w KRS,
 - b) od połowy marca 2014 r., kiedy to Strona złożyła rezygnację z funkcji prezesa zarządu, nie pełniła ona już obowiązków członka zarządu i nie miała jakiegokolwiek wpływu na prowadzenie spraw Spółki, a w przepisie art. 116 § 2 op, stanowiącym podstawę odpowiedzialności osoby trzeciej za zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest mowa o „pełnieniu obowiązków”, a nie wynikającym wyłącznie z KRS reprezentowaniu Spółki,
- 4) sprzeczność istotnych ustaleń IZ RPO WZ z treścią materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie poprzez uznanie, że Strona naruszyła procedury poprzez nieprzedstawienie na żądanie przywołanego organu, niezbędnej dokumentacji, podczas gdy ostatecznie wezwanie do przekazania wymaganych przez IZ RPO WZ dokumentów zostało wysłane do Spółki, już po sprzedaży przez nią udziałów w Spółce i po złożeniu rezygnacji z funkcji prezesa zarządu Spółki.

W związku ze skorzystaniem przez Stronę z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, z uwzględnieniem podniesionych zarzutów oraz pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, co pozwoliło na odniesienie się do przedmiotowego wniosku jak poniżej.

Na wstępie wskazać należy, że ustawodawca realizując zasadę maksymalnego zabezpieczenia interesu fiskusa (odpowiednio wierzyciela) wprowadził, poprzez uchwalenie op, szereg instrumentów prawnych pozwalających na skuteczne dochodzenie należnych mu wierzytelności. Jednym z nich jest możliwość pociągnięcia do odpowiedzialności za zobowiązania nie tylko podatnika (odpowiednio dłużnika), lecz także osób z nim związanych, tj. osób trzecich. Zakres przedmiotowy odpowiedzialności osób trzecich obejmuje odpowiedzialność za zaległości podatkowe podatnika (art. 51 § 1 op), zaległości podatkowe podatnika przejęte przez następcę prawnego, a także – jeżeli art. 108 op i następane nie stanowią inaczej – za: podatki niepobrane oraz pobrane, a niewpłacone przez płatników lub inkasentów, odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych, niezwrócone w terminie zaliczki naliczonego podatku od towarów i usług oraz za oprocentowanie tych zaliczek, a także za koszty postępowania egzekucyjnego. W op ustawodawca określił katalog osób trzecich w stosunku do podatnika (art. 107 - 118), które odpowiadają za zobowiązania podatkowe. Podstawą rozszerzenia odpowiedzialności na inne podmioty jest stosunek osobisty takiej osoby do podatnika (członek rodziny, rozwiedziony małżonek) lub kontakty gospodarcze (nabycie przedsiębiorstwa podatnika lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa podatnika, pełnienie funkcji członka zarządu w spółce kapitałowej, zawarcie umowy leasingu lub umowy dzierżawy). Osoby trzecie odpowiadają całym swoim majątkiem, przy czym przesłanki odpowiedzialności są ściśle określone w przepisach op i wiążą się z zaistnieniem określonego w ustawie stanu faktycznego. I tak, zgodnie z art. 116 § 1 op za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

- 1) nie wykazał, że:
 - a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym czasie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja

2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2015 r. poz. 978 ze zm.) albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu, o którym mowa we wskazanej ustawie, albo

- b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy;
- 2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Jak wynika, z treści art. 116 § 1 op, przesłankami orzekania o odpowiedzialności członka zarządu spółki kapitałowej za jej zaległości są przede wszystkim:

- 1) bezskuteczność egzekucji w stosunku do spółki w całości lub w części;
- 2) niewykazanie przez członka zarządu, że złożono we właściwym czasie wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo wykazanie braku winy (jakiegokolwiek) w niepodjęciu działań w tym kierunku;
- 3) niewskazanie przez członka zarządu mienia spółki umożliwiającego zaspokojenie znacznej części zaległości podatkowych spółki.

Ponadto, zgodnie z art. 116 § 2 op odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu. Natomiast zgodnie z art. 116 § 4 op przepisy § 1-2 stosuje się również do byłego członka zarządu.

Strona we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy w pierwszej kolejności podniosła zarzut naruszenia przez IZ RPO WZ art. 207 § 1 w zw. z § 9 ufp poprzez jego błędne zastosowanie przejawiające się w twierdzeniu, że odpowiedzialność z tytułu zwrotu środków otrzymanych w ramach RPO WZ, a wykorzystanych z naruszeniem procedur powstaje jeszcze przed wydaniem decyzji, podczas gdy warunkiem powstania obowiązku zwrotu wymienionych środków jest wydanie przez IZ RPO WZ decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu, a co za tym idzie odpowiedzialność za zobowiązanie nie istnieje przed wydaniem decyzji. Rozwijając powyższy zarzut Strona wskazała, że zobowiązanie wobec Spółki powstało w dniu wydania decyzji administracyjnej nr WWRPO/49/W/2014 z dnia 13 listopada 2014 r., w którym to rozstrzygnięciu orzeczono o zwrocie od Spółki środków otrzymanych w ramach RPO WZ na podstawie Umowy. Dopiero wydanie powyższej decyzji w której określa się wysokość zobowiązania, termin od którego naliczane są odsetki i sposób zwrotu środków powoduje powstanie obowiązku zwrotu środków, nie zaś samo naruszenie postanowień wynikających z Umowy.

Odnosząc się niniejszym do przedstawionego powyżej zarzutu, w pierwszej kolejności stwierdzić należy, że jednostką redakcyjną ufp są ustępy, a nie paragrafy, a zatem prawidłowe brzmienie stawianego zarzutu winno brzmieć jako naruszenie art. 207 ust. 1 w zw. z ust. 9 ufp poprzez jego błędne zastosowanie. Niezależnie od powyższego IZ RPO WZ wskazuje niniejszym, że podstawą prawną wydania decyzji nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r. od której wniesiono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 22 lipca 2016 r. nie jest art. 207 ust. 1 i ust. 9 ufp, a art. 108 § 1 op, zgodnie z którym o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej organ podatkowy orzeka w drodze decyzji. W związku z powyższym, niemożliwym jest naruszenie w zaskarżonej decyzji przepisu prawa materialnego jakim jest art. 207 ufp poprzez jego błędne zastosowanie bowiem w omawianym orzeczeniu nie został on zastosowany. Ponadto, IZ RPO WZ wskazuje, iż zgodnie z cytowanym już w rozstrzygnięciu pierwszoinstancyjnym wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 maja 2007 r. (sygn. akt III SA/Wa 96/07) decyzja o odpowiedzialności osób trzecich jest decyzją konstytucyjną, w której organ zobowiązuje tę osobę do uregulowania zaległości podatnika (odpowiednio dłużnika). Taka decyzja, cechująca się powyższą właściwością, stwarza obowiązek i wskazuje termin płatności przeniesionego podatku (odpowiednio wierzytelności), wynoszący 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji. Zobowiązanie osoby trzeciej do uiszczenia cudzego podatku nie może przekształcić się w zaległość podatkową (odpowiednio zobowiązanie), bowiem zaległością podatkową jest tylko podatek niezapłacony w terminie płatności (art. 51 § 1 op), a zobowiązanie osoby trzeciej do uiszczenia cudzego długu podatkowego takim podatkiem nie jest. Tak skonstruowana decyzja konstytucyjna powinna ukształtować zobowiązanie przenoszone na osobę trzecią w ten sposób, aby objąć nim istniejące w dacie wydania decyzji zobowiązanie podatnika w całości, czyli uwzględnić kwotę główną zaległego podatku wraz z odsetkami od tej należności, obciążającymi podatnika. Poprzez to, że zobowiązanie osoby trzeciej do daty wydania decyzji o przeniesieniu odpowiedzialności nie jest jej zobowiązaniem, lecz zobowiązaniem nierzetelnego podatnika, w treści decyzji należy to zobowiązanie precyzyjnie określić.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, iż omawiany zarzut Strony jest bezzasadny, dopiero bowiem w dniu wydania konstytucyjnej decyzji Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 13 lipca 2016 r. ukształtowało się zobowiązanie wobec osoby trzeciej, tj. Strony, które jednocześnie na nią przeniesiono. W tym miejscu raz jeszcze należy wskazać, iż

decyzja o odpowiedzialności podatkowej jest odrębną w stosunku do decyzji wymierzającej lub określającej podatek podatnikowi co oznacza, że w postępowaniu w sprawie ustalenie odpowiedzialności osoby trzeciej nie można kwestionować wcześniejszych ustaleń dokonanych przez organ administracji w toku postępowania podatkowego wobec podatnika, dotyczących m.in. podstawy opodatkowania czy wysokości podatku (tak, Naczelny Sąd Administracyjny zwany dalej NSA w wyroku z dnia 21 czerwca 2000 r., sygn. akt I SA/Kr 666/98). Dlatego też na etapie postępowania odwoławczego nie ma możliwości kwestionowania decyzji orzekającej o zwrocie środków.

IZ RPO WZ nie przychyliła się także do kolejnego zarzutu Strony podniesionego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, tj. naruszenia art. 116 § 2 op w zw. z art. 207 § 1 pkt 2 ufp (prawidłowo art. 207 ust. 1 pkt 2 ufp) poprzez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że możliwe jest pociągnięcie do odpowiedzialności osób, które w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu Spółki, wykorzystały środki przekazane w ramach dofinansowania z naruszeniem procedur, podczas gdy prawidłowa wykładnia przywołanych przepisów prowadzi do wniosku, że odpowiedzialność osoby trzeciej za zobowiązania spółki obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu. Uzasadniając powyższy zarzut Strona podniosła, iż IZ RPO WZ dokonując rozszerzającej wykładni art. 116 § 2 op w zw. z art. 207 ust. 1 pkt 2, przewidziała możliwość rozciągnięcia odpowiedzialności na nieistniejące w momencie sprawowanie funkcji członka zarządu zobowiązania gdzie to nie naruszenie procedur, a decyzja określająca obowiązek zwrotu środków przekazanych w ramach Umowy jest źródłem zobowiązania.

Omawiając przytoczony wyżej zarzut Strony, IZ RPO WZ podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w rozstrzygnięciu pierwszoinstancyjnym z dnia 13 lipca 2016 r. Powyższe wynika z uwzględnienia przywołanej już na wstępie niniejszego orzeczenia regulacji prawnej zawartej w art. 67 ufp, która odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów op, w tym art. 116 § 2 op., normującego kwestię odpowiedzialności członków zarządu. Zgodnie z jego brzmieniem omawiana odpowiedzialność obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu co w rozpatrywanej sprawie oznaczać będzie, iż istnieje możliwość pociągnięcia do odpowiedzialności osoby, która w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu spółki, wykorzystała środki z naruszeniem procedur o których mowa w art. 184 ufp.

IZ RPO WZ powyższe wywodzi, z również cytowanej już wcześniej uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2014 r. podjętej w składzie siedmiu sędziów (sygn. akt III CZP 51/12), zgodnie z którą pojęcie „odpowiedniości” stosowania określonego przepisu prawa oznacza, że niektóre jego postanowienia będzie można stosować bez żadnej modyfikacji, inne trzeba będzie odpowiednio zmodyfikować, a jeszcze innych w ogóle nie będzie można stosować.

W tym miejscu należy przypomnieć, iż podstawą prawną wydanej przez IZ RPO WZ decyzji orzekającej o zwrocie środków od Spółki z dnia 13 listopada 2014 r., było wykorzystanie przez wymienioną spółkę środków z naruszeniem procedur tj. art. 207 ust. 1 pkt 2 ufp. Zgodnie z uzasadnieniem ww. decyzji naruszenie procedur przejawiało się w nieprzedstawieniu przez Beneficjenta na żądanie IZ RPO WZ, zawartych m.in. w protokole pokontrolnym oraz w zaleceniach pokontrolnych z dnia 13 lutego 2014 r., wymaganych przez nią dokumentów. Natomiast jak wynika z poczynionych przez przywołany organ administracji publicznej ustaleń faktycznych, osobą uprawnioną do reprezentacji Spółki i jej jedynym członkiem zarządu w czasie, w którym naruszono obowiązek przedstawienia IZ RPO WZ ww. dokumentów, była Strona.

Tym samym, zdaniem IZ RPO WZ, istnieją podstawy do orzeczenia o odpowiedzialności osoby trzeciej przy jednoczesnym zobowiązaniu jej do zwrotu środków w oparciu o art. 116 § 1 op.

Nie jest także zasadny formułowany przez Stronę zarzut sprzeczności istotnych ustaleń IZ RPO WZ z treścią materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, co w jej opinii przejawiać się miało w uznaniu przez przywołany wyżej organ administracji, że:

- 1) w okresie, kiedy upływał termin zobowiązania wynikającego z decyzji z dnia 13 listopada 2014 r., Spółkę reprezentował jednoosobowy zarząd w osobie Strony, podczas gdy:
 - a) we wskazanym okresie Strona wprawdzie figurowała w KRS jako członek zarządu Spółki, jednakże 8 miesięcy wcześniej złożyła rezygnację z pełnienia tej funkcji, a przy ustaleniu zakresu odpowiedzialności osób trzecich wskazanych w art. 116 op należy brać pod uwagę datę rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu, a nie wpis tego zdarzenia w KRS,
 - b) od połowy marca 2014 r. kiedy to Strona złożyła rezygnację z funkcji prezesa zarządu, nie pełniła już obowiązków członka zarządu i nie miała jakiegokolwiek wpływu na prowadzenie spraw Spółki, a przepisie art. 116 § 2 op, stanowiącym podstawę odpowiedzialności osoby trzeciej za zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest mowa o „pełnieniu obowiązków”, a nie wynikającym wyłącznie z KRS reprezentowaniu Spółki;

- 2) Strona naruszyła procedury poprzez nieprzedstawienie na żądanie IZ RPO WZ wymaganej dokumentacji, podczas gdy ostateczne wezwanie do przekazania wymaganych dokumentów zostało wysłane do Beneficjenta już po sprzedaży przez nią udziałów w Spółce i po złożeniu rezygnacji z funkcji prezesa zarządu Spółki. Tym samym Strona nie miała żadnego wpływu, ani na odbiór przedmiotowego wezwania przez Spółkę, ani na udzielenie na nie odpowiedzi.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą ten rodzaj zarzutu może zostać skutecznie podniesiony wówczas gdy, rozstrzygnięcie jest sprzeczne z tymi istotnymi dla rozstrzygnięcia okolicznościami, które ustalono w toku postępowania, albo gdy organ orzekający wyprowadził logicznie błędny wniosek z ustalonych przez siebie okoliczności, albo wreszcie gdy przyjęto fakty za ustalone bez dostatecznej podstawy. Przywołany zarzut znajdzie zatem uzasadnienie, gdy ustalenia organu będą sprzeczne z materiałem dowodowym, albo też gdy dowody prowadzące do odmiennych wniosków nie będą ocenione negatywnie.

Przechodząc niniejszym do rozważań czy w zaskarżonym orzeczeniu miały miejsce wymienione wyżej sprzeczności, IZ RPO WZ wskazuje niniejszym, że poczynione przez nią ustalenia faktyczne, tj. fakt, iż w okresie, kiedy upływał termin zobowiązania wynikającego z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/49/W/2014 z dnia 13 listopada 2014 r. Spółkę reprezentowała jednoosobowa Pani Agnieszka J. są zgodne z materiałem dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie. Brak jest natomiast dowodów prowadzących do odmiennych wniosków, a fakt rezygnacji wymienionej z pełnienia tej funkcji przy jednoczesnym braku dokonania stosownego wpisu w KRS należy pod tym kątem oceniać negatywnie. O powyższym, wbrew szerokiej argumentacji przywołanej we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 22 lipca 2016 r., świadczą mimo wszystko wskazane już przez organ pierwszoinstancyjny odpisy KRS nr xxxxxxxxxxxx z dnia 30 września 2014 r. oraz z dnia 10 lutego 2015 r., zgodnie z którymi w okresie kiedy upływał termin zobowiązania określonego w ww. decyzji administracyjnej obowiązki członka zarządu Spółki pełniła Strona. Wykreślenie jej z przywołanego wyżej rejestru nastąpiło w marcu 2015 r. i dopiero od tego okresu można mówić o niepełnieniu przez wymienioną przywołanej wyżej funkcji. Ponadto, IZ RPO WZ wskazuje, że ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika jednoznacznie, iż jeszcze w trakcie trwania czynności kontrolnych, kierowana do Beneficjenta korespondencja, prowadzona była z Panią Agnieszką J., tj. przy jej czynnym udziale, co w opinii przywołanego organu administracji publicznej stwarza podstawy do stwierdzenia, iż wymieniona faktycznie pełniła obowiązki członka zarządu Spółki i miała wpływ na prowadzenie jej spraw. Należy bowiem przypomnieć w tym miejscu, iż podstawą wydanej przez IZ RPO WZ decyzji orzekającej zwrot środków od Spółki było wykorzystanie ich z naruszeniem procedur, które polegało na nieprzedstawieniu przez Stronę na żądanie IZ RPO WZ zawarte m.in. w protokole pokontrolnym sporządzonym w dniu 8 grudnia 2013 r. oraz w zaleceniach pokontrolnych zawarte w piśmie z dnia 13 lutego 2014 r. wymaganych dokumentów.

Omawiana sprzeczność nie zachodzi również przy dokonanych przez IZ RPO WZ ustaleniach faktycznych odnośnie stwierdzenia naruszenia przez Stronę procedur obowiązujących w trakcie realizacji Projektu. W tym miejscu, należy w pierwszej kolejności stwierdzić, iż zgodnie z przywołaną wyżej argumentacją IZ RPO WZ stoi na stanowisku, że Strona zgodnie ze stosownymi odpisami KRS jak również okolicznością prowadzenia przez nią korespondencji w trakcie trwania czynności kontrolnych pełniła faktycznie obowiązki członka zarządu Spółki, czyniąc to zarówno w czasie wydania decyzji administracyjnej z dnia 13 listopada 2014 r. jak również wcześniej, tj. w okresie kierowania do niej kilkakrotnie wezwań o dostarczenie niezbędnych dokumentów dotyczących wyjaśnienia stwierdzonych naruszeń. Znamiennym jest że przywołane przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pismo z dnia 24 marca 2014 r. zawierające wezwanie do dostarczenia niezbędnych dokumentów zostało przez nią odebrane osobiście, także zupełnie nieuprawnionym jest twierdzenie, że wymieniona nie miała żadnego wpływu na jego odbiór jak również wypełnienie wymogów z niego wynikających bowiem nie była już w żaden sposób związana ze Spółką. Wręcz przeciwnie, fakt osobistego odbioru omawianego pisma, jak również okoliczności wcześniejszego zapoznania się z zastrzeżeniami zawartymi w protokole pokontrolnym z dnia 8 grudnia 2013 r., co Strona uczyniła w dniu 20 grudnia 2013 r. opatrując go własnoręcznym podpisem, jak również prowadzona w tym okresie korespondencja z IZ RPO WZ świadczą o tym, że Strona nie tylko była związana ze Spółką w sposób formalny, tj. wynikający z KRS, ale również faktycznie pełniła w niej obowiązki członka zarządu.

Ze względu na poczynione wyżej rozważania jak również fakt stwierdzenia bezskuteczności egzekucji w stosunku do Spółki IZ RPO WZ podtrzymuje swoje stanowisko dotyczące wypełnienia przez Stronę wszystkich przesłanek zawartych w art. 116 op normujących kwestię odpowiedzialności członków zarządu spółek kapitałowych przy jednoczesnym niespełnieniu przez wymienioną warunków

uwalniających od wskazanej odpowiedzialności takich jak m.in. zgłoszenie we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości czy braku winy w jego niezgłoszeniu.

Wskazać należy, iż od decyzji pierwszoinstancyjnej nie służy stronie odwołanie, lecz strona z niej niezadowolona może zwrócić się do IZ RPO WZ z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Organ administracji rozpatrujący wniosek, jest zobowiązany do przeprowadzenia powtórnego postępowania w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, gdyż do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. Zgodnie z art. 138 § 1 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję, uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy, albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, bądź też umarza postępowanie odwoławcze.

Mając na uwadze cały zgromadzony dotychczas materiał dowodowy, a także uzasadnienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, po ponownym przeanalizowaniu wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych w sprawie, IZ RPO WZ nie widzi podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji ani w całości ani w części, w związku z czym utrzymuje w całości w mocy zaskarżoną decyzję z dnia 13 lipca 2016 r. nr WWRPO/26/W/2016 orzekającą solidarną odpowiedzialność Strony za zaległości Spółki z tytułu braku zwrotu środków otrzymanych w ramach RPO WZ na podstawie Umowy zawartej na realizację Projektu, określone w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/49/W/2014 z dnia 13 listopada 2014 r. przy jednoczesnym zobowiązaniu wymienionej do zwrotu wskazanych w niej środków wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych liczonymi od daty przekazania środków tj. od dnia 11 września 2012 r. do dnia 13 lipca 2016 r. z zastrzeżeniem, iż w przypadku niedotrzymania terminu płatności wymieniona odpowiada również za odsetki jak dla zaległości podatkowych naliczone po dniu wydania decyzji pierwszoinstancyjnej.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) Kancelaria Adwokacka
Adwokat Tomasz Falco
ul. Jagiellońska 87/4
70-437 Szczecin
- 2) a/a

